

בש"פ 5159/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 5159/16

כבוד השופט צ' זילברטל
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

כ"ד בסיון התשע"ו (30.6.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד ארז בן-ארויה
עו"ד פארס ג'ראסי

בשם המבקשת:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה להארכת מעצר שנייה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בגדרה מבוקש להאריך את מעצרו של המשיב החל מיום 11.7.2016 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 15-07-22187 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

יצוין, כי עובדות כתב האישום המתוקן, כמו גם ההליכים המשפטיים שהתנהלו בעניינו של המשיב, תוארו בפירוט בהחלטתי בבש"פ 2626/16 מיום 7.4.2016, ועל כן אביא להלן בתמצית את עיקרי הדברים בלבד.

1. כתב האישום המתוקן שהוגש נגד המשיב ביום 26.7.2015 מייחס לו עבירות מין רבות שביצע בשתיים מבנותיו, אשר רובן בוצעו בהיותן קטינות. בכלל זה, מואשם המשיב בעבירות רבות של אינוס, ניסיון לאינוס, מעשי סדום ומעשים מגונים.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו של המשיב עד תום ההליכים (מ"ת 22213-07-15). בית המשפט המחוזי קבע, והמשיב לא חלק על כך, כי קיימות ראיות לכאורה נגדו ועילת מעצר, ולבקשת המשיב הורה על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. על-פי התסקיר, המשיב נוטה להתמקד בעצמו ובצרכיו וסובל מעיוותי חשיבה בתחום המיני, והסבירות להישנות מעשים דומים לאלה שיוחסו לו בכתב האישום בינונית, ואף גבוהה יותר ככל שתהיה לו זמינות לדמויות נשיות. שירות המבחן לא בא בהמלצה לשחרור המשיב ממעצר, ופסל חלופה שהוצעה למעצרו בבית אהיו ובפיקוחו. בהמשך, הורה בית המשפט המחוזי על הכנת תסקיר משלים בעניינו של המשיב, לבקשתו, ובמסגרת התסקיר חזר שירות המבחן על המלצתו שלא לשחרר את המשיב לחלופה. בהחלטתו מיום 14.10.2015 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, וזאת, בין היתר, נוכח חומרת העבירות המיוחסות לו, חששן ומצבן הרגיש של המתלוננות והיעדר המלצה על שחרור מטעם שירות המבחן.

3. המשיב הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים. בדיון מיום 21.2.2016 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר משלים אשר יבחן את המסוכנות הנשקפת מן המשיב ואת החלופה המוצעת. הדיון בבקשה לעיון חוזר שהיה אמור להיערך ביום 27.3.2016 בוטל, ולא נקבע מועד חלופי תחתיו. מהתסקיר שהתקבל ביום 24.3.2016, עולה כי חלה הסלמה בעמדתו וברגשותיו של המשיב והוא ממשיך להשתמש במנגנוני הגנה השלכתיים, חש כעס על אחת מבנותיו המתלוננות וחווה אותה כאשמה במעצרו, ולא נראה כי מעצרו גרם לו לתחושת רתיעה. לפיכך, נמצא כי רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב נותרה בינונית. כמו כן, התרשם שירות המבחן כי שני המפקחים שהוצעו על-ידי המשיב אינם ערים למאפייני אישיותו ולמורכבות יחסיו עם בנותיו המתלוננות, ולכן יתקשו לפקח עליו כנדרש. נוכח האמור, נמנע שירות המבחן מהמלצה על שחרור המשיב ממעצר.

4. משלא הסתיים משפטו של המשיב במהלך תשעת חודשי המעצר הראשונים, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו בתשעים ימים. בהחלטתו מיום 7.4.2016 בבש"פ 2626/16, הוארך מעצרו של המשיב בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו. קבעתי בהחלטה כי:

"המעשים המיוחסים למשיב, המגובים בראיות לכאורה, מעידים על מסוכנות גבוהה מצד המשיב כלפי קטינות ונשים העשויות להימצא בסביבתו, ובפרט כלפי המתלוננות, אשר שחרורו, אף לחלופה, צפוי בסבירות גבוהה לעורר בהן תחושת מאוימות. קביעה זו מתחזקת נוכח התסקירים בעניינו של המשיב, אשר לא באו בהמלצה לשחררו לחלופה. לכך יש להוסיף כי המדובר בהארכת מעצר ראשונה לאחר הגשת כתב האישום, כאשר שמיעת הסיכומים אמורה להסתיים בתוך כשבועיים, בתקווה שתינתן הכרעת דין במסגרת תקופת המעצר המבוקשת".

5. באשר לתיק העיקרי - שמיעת הראיות בתיק הסתיימה, הוגשו סיכומי הצדדים בכתב ונשמעו הטיעונים המשלימים בעל-פה. בית המשפט המחוזי קבע מועד למתן הכרעת דין, אך זה נדחה פעמיים, ועתה קבוע ליום 17.7.2016.

6. המבקשת טוענת כי יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב, נוכח מסוכנותו הרבה לציבור ככלל ולבנותיו בפרט, הנלמדת מהמעשים החמורים המיוחסים לו, שבמהלכם אף הזהיר את בתו ג' כי יאונה לה רע אם תספר עליהם.

המבקשת טוענת כי מסוכנותו של המשיב מתחזקת נוכח האמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו, המייחסים לו מסוכנות בינונית או גבוהה, בהתאם לזמינות דמויות נשיות בסביבתו, ומדגישה כי אין חלופה רלבנטית שתאיין את מסוכנותו. המבקשת מוסיפה כי ההליך קרוב לסיומו, כאשר כל שנותר לצדדים הוא להמתין למתן הכרעת הדין.

7. בדיון בבקשה פירט בא-כוח המשיב את טענותיו כלפי חולשת הראיות. לדבריו, המתלוננת העיקרית, אחת מבנותיו של המשיב, העלילה עליו עלילה. לטענת המשיב, הוברר במשפט כי המתלוננת עזבה את הבית בהיותה קרוב להתעללות מצד אחיה ואמה, ולא מצד המשיב, וכך גם מסרה לגורמים טיפוליים ואחרים, בפניהם כלל לא הזכירה את הנטען עתה כלפי המשיב. המשיב הצביע על סתירות ותמיהות שונות וגרס כי העילה לעלילה היא עזיבת המשיב את אם המתלוננת ומגוריו עם אשה אחרת, כמו גם סכסוך כספי.

8. מאז מתן ההחלטה בבקשה הראשונה להארכת מעצר המשיב (בש"פ 2626/16 הנזכר לעיל) הסתיימה שמיעת הסיכומים. הכרעת הדין אמורה להינתן ששה ימים לאחר תום תקופת המעצר הנוכחי. בנסיבות אלה, ונוכח האמור לעיל בדבר הנתונים שברקע הבקשה, נדמה כי לא היה מקום להתנגד לבקשה. זאת בהתחשב גם בכך שהדיון בבקשה מכגון דא אינו הזירה להעלאת טענות בדבר כרסום בראיות (טענות שראוי להעלותן בהליך של עיון מחדש בהחלטת המעצר ותחילה בערכאה הדיונית), ששירות המבחן לא ראה לנכון להמליץ על שחרור לחלופת מעצר, ושגם אם היה מקום להרהר שמא ראוי שלא להיענות לבקשה – היה הדבר מחייב קבלת תסקיר משלים וקיום דיונים, הליכים שלא היו צפויים להסתיים בטרם מתן הכרעת הדין. בנסיבות אלה קשה שלא לתמוה מדוע ראה בא-כוח המשיב לעמוד על קיום דיון, מה שחייב טלטולו של המשיב, שהוא אדם מבוגר וחולה, והבאתו לבית המשפט.

הבקשה מתקבלת. מעצרו של המשיב מוארך מיום 11.7.2016 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 22187-07-15 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד בסיון התשע"ו (30.6.2016).

ש ו פ ט